

Posudek oponenta na rigorózní práci nazvanou

STRÍDAVÁ PÉČE V APLIKAČNÍ PRAXI SOUDŮ

Autor: Mgr. Petr Dočkal

I.

Petr Dočkal si za téma své rigorózní práce vybral střídavou péči, což je téma v kvalifikačních pracích hojně zpracovávané. Nicméně, autor k problematice přistupuje nově. Jeho práce tak je nepochybně přínosem pro českou familiaristiku. Nejde jen o to, že ve svém díle autor zohledňuje praxi tuzemských soudů, ale zaobírá se fundovaně i Cochemskou praxí, jejím vývojem a faktickými „vlivy“ na praxi u nás.

II.

Práce je výborně členěna.

V úvodu autor naznačuje cíle své práce. Oceňuji především jeho snahu poukázat na nejednotnost judikatury a formulovat příslušná doporučení.

Druhá část je věnována vymezení střídavé péče, vývoji právní úpravy a kritériím pro její uplatnění.

Třetí část je zaměřena na intervaly střídání, včetně slovenské praxe.

Čtvrtá část se zabývá problematickými otázkami střídavé péče, zejména (ne)komunikací mezi rodiči dítěte a hlavně vzdáleností mezi bydlišti rodičů a otázkou, zda musí dítě navštěvovat jednu školu. Zde si kladu otázku, proč velká vzdálenost „vadí“ u střídavé péče, nikoli u pravidelného „kontaktu“ nepečujícího rodiče s dítětem. Dále si kladu otázku, proč není „penalizován“ ten z rodičů, který opustil rodinnou domácnost, ať už s dítětem nebo sám, resp. místo obvyklého bydliště dítěte. K tomu nechť se autor vyjádří u obhajoby.

Pátá část je věnována analýze Cochemské praxe. Oceňuji, že v této části se autor zaobírá také její možnou realizací u nás z pohledu jak advokátů, tak OSPOD, soudních znalců či soudců samotných.

Závěr práce je hodnotící. Nemám připomínek.

III.

Jde-li o metody zpracování, autorovi snad jen vytýkám využívání tzv. komentářové metody (str. 10, str. 15). Mám za to, že v kvalifikačních pracích není vhodné odkazovat na doslovné znění zákonů.

IV.

Pokud jde o formální stránku věci, nemám zásadních výhrad. Prameny jsou citovány v souladu s normou. Stylisticky v pořádku. Jde-li o odbornou terminologii, autor ji zásadně používá řádně. Vytýkám však laické pojmy, např. „propírané téma“, „výbušnost tematiky“ apod. (str. 7).

Poslední stránky jsou věnovány soupisu použitých zdrojů, abstraktu a klíčovým slovům.

Celkový počet stran je 97. Počet znaků nemohu z tištěné práce posoudit.

V.

Závěrem lze konstatovat, že z práce je patrné, že se autor daným tématem nepochybně zabýval delší dobu a se zájmem, nastudoval mnohé prameny a velmi se snažil vytvořit ucelené a užitečné dílo.

Práci **doporučuji k obhajobě**, neboť je dle mého názoru nadstandardní.

U obhajoby necht' se autor věnuje následujícím námětům do diskuse:

- střídavá péče a počáteční nesouhlas jednoho z rodičů,
- střídavá péče „na zkoušku“,

- odstěhování se z místa (bývalého) obvyklého bydliště dítěte jedním z rodičů, např. z Brna do Karlových Varů či z Brna do Vídně, jak před rozhodování soudu o péči, tak následně (problematika změny rozhodnutí),
- úvahy de lege ferenda.

V Brně dne 21. dubna 2016

Doc. JUDr. Zdeňka Králíčková, Ph.D.

Právnická fakulta Masarykovy univerzity, Brno